

32003L0122

31.12.2003

URADNI LIST EVROPSKE UNIJE

L 346/57

DIREKTIVA SVETA 2003/122/EURATOM**z dne 22. decembra 2003****o nadzoru visokoaktivnih zaprtih radioaktivnih virov in virov neznanega izvora**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo in zlasti členov 31(2) in 32 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije, sestavljenega po pridobitvi mnenja skupine oseb, ki jih imenuje Znanstveno-tehnični odbor izmed znanstvenih izvedencev iz držav članic, skladno s členom 31 Pogodbe,

po posvetovanju z Evropskim ekonomsko-socialnim odborom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člen 30 Pogodbe zahteva temeljne standarde, ki jih je treba določiti v Skupnosti za varovanje zdravja delavcev in prebivalstva pred nevarnostmi, ki izhajajo iz ionizirajočega sevanja.
- (2) Z Direktivo Sveta 96/29/Euratom z dne 13. maja 1996 o določitvi temeljnih varnostnih standardov za varstvo zdravja delavcev in prebivalstva pred nevarnostmi zaradi ionizirajočega sevanja ⁽²⁾ se nadaljuje serija direktiv, ki določajo temeljne varnostne standarde od leta 1959.
- (3) V členu 4(1)(e) Direktive 96/29/Euratom se zahteva predhodno dovoljenje, med drugim za uporabo radioaktivnih virov za industrijsko radiografijo ali predelavo izdelkov ali raziskave ali izpostavljenost oseb z namenom zdravljenja. Primerno je to zahtevo razširiti na vse dejavnosti, ki vključujejo visokoaktivne radioaktivne vire, da bi še zmanjšali verjetnost nesreč, pri katerih so prisotni ti viri.
- (4) Pred dovoljenjem je treba poskrbeti za ustrezno ureditev in zagotavljanje varnega ravnanja z viri.
- (5) Mednarodna agencija za atomsko energijo (IAEA) izdaja predpise za varen prevoz radioaktivnega materiala, ki vsebujejo meje aktivnosti za zahteve iz predpisov, s čimer naj se zagotovi primerno osnovo za definiranje visokoaktivnih zaprtih radioaktivnih virov v okviru področja uporabe te direktive ⁽³⁾.

- (6) V Direktivi 96/29/Euratom so bile določene izvzete vrednosti za prijavljanje dejavnosti organom oblasti. Te vrednosti so bile v tej direktivi določene na podlagi zanemarljive stopnje tveganja. Ker zahteve te direktive imetnikom malih virov ne smejo pomeniti upravnega bremena, ki ni sorazmerno z morebitno zdravstveno škodo, se definicija visokoaktivnih radioaktivnih virov ne sme razširiti do ravni izvzetja Direktive 96/29/Euratom.
- (7) Pri pošilkah zaprtih virov med državami članicami se upošteva postopek, določen z Uredbo Sveta (Euratom) št. 1493/93 z dne 8. junija 1993 o pošilkah radioaktivnih snovi med državami članicami ⁽⁴⁾.
- (8) Čeprav pravne zahteve, ki izhajajo iz obstoječe zakonodaje na ravni Skupnosti in nacionalni ravni zagotavljajo osnovno zaščito, visokoaktivni viri še vedno predstavljajo precejšnje potencialno tveganje za zdravje ljudi in okolje, tako da jih je treba strogo nadzorovati od časa izdelave pa do takrat, ko jih namestijo v odobreni objekt za dolgoročno skladiščenje ali odlaganje.
- (9) Za preprečevanje radioloških nesreč in poškodb je potrebno poznati, zabeležiti in preveriti lokacijo vsakega visokoaktivnega vira od takrat, ko je vir izdelan ali uvožen v Skupnost, do takrat, ko ga namestijo v odobreni objekt za dolgoročno skladiščenje ali odlaganje, ali pa izvožen iz Skupnosti. Spremembe okoliščin visokoaktivnega vira, npr. njegove lokacije ali uporabe, je prav tako treba zabeležiti in prijaviti. Fizične ali finančne prepreke ne bi smele ovirati primerne ponovne uporabe, recikliranja ali odlaganja takšnih virov, kadar se ne uporabljajo zaradi kakršnih koli smiselno predvidljivih okoliščin.
- (10) Primere nenamerne izpostavljenosti je treba prijaviti pristojnemu organu.
- (11) Zaradi pretoka visokoaktivnih virov znotraj Skupnosti je nujno potrebno uskladiti nadzor in informacije o takšnih virih ob uporabi minimalnih kriterijev.
- (12) Izkušnje kažejo, da se lahko visokoaktivni viri izmuznejo nadzoru kljub obstoju primerne pravne okvira. Poleg tega obstoj virov neznanega izvora, ki izhajajo iz preteklih dejavnosti, zahteva sprejem posebnih ukrepov.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 18. novembra 2003 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ UL L 159, 29.6.1996, str. 1.

⁽³⁾ Skupina varnostnih standardov IAEA št. TS-R-1 (ST, revidirani), Dunaj, 2000.

⁽⁴⁾ UL L 148, 19.6.1993, str. 1.

- (13) Skladno s tem je nujno poskrbeti za identifikacijo, označevanje in evidentiranje vsakega visokoaktivnega vira, pa tudi za posebno usposabljanje in obveščanje vseh, ki sodelujejo v dejavnostih v zvezi z uporabo virov. Vendar pa je označevanje obstoječih visokoaktivnih virov z graviranjem ali žigosanjem s strani oseb, ki niso njihovi proizvajalci, lahko problematično in se mu je treba izogniti. Priporočljivo je tudi poskrbeti za ustrezno usposabljanje in obveščanje tistih, ki lahko po naključju pridejo v stik z viri neznanega izvora.
- (14) Potrebno je tudi poskrbeti za ustrezen način ravnanja z visokoaktivnimi viri neznanega izvora, za mednarodno sodelovanje in izmenjavo informacij na tem področju, za inšpekcijo in končno zagotoviti finančna sredstva za primere, v katerih se izvirnega imetnika bodisi ne da določiti, bodisi je plačilno nesposoben.
- (15) Države članice bi morale določiti pravila za sankcije za kršitve določb te direktive in zagotoviti njihovo izvajanje; take sankcije bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Namen in področje uporabe

1. Namen te direktive je preprečiti izpostavljenost delavcev in prebivalstva ionizirajočim sevanjem, ki so posledica neustreznega nadzora visokoaktivnih zaprtih radioaktivnih virov in virov neznanega izvora, in uskladiti nadzor, ki velja v državah članicah, z opredelitvijo posebnih zahtev, ki zagotavljajo, da je pod nadzorom vsak tak vir.

2. Ta direktiva se uporablja pri visokoaktivnih virih, kot so opredeljeni v členu 2. Države članice lahko izključijo vire iz področja uporabe te direktive, kadar njihova aktivnost pade pod ravni izvzetja, določene z Direktivo 96/29/Euratom.

3. Minimalne obveznosti, ki izhajajo iz te direktive, dopolnjujejo obveznosti, določene z Direktivo 96/29/Euratom.

Člen 2

Oprelitev pojmov

V tej direktivi izraz:

- (a) „vir neznanega izvora“ pomeni zaprti vir, katerega stopnja aktivnosti je v času njegovega odkritja višja od izvzete ravni iz člena 3(2)(a) Direktive 96/29/Euratom in ki ni pod

pravnim nadzorom, bodisi zato, ker ni nikoli bil pod pravnim nadzorom, bodisi zato, ker je bil opuščen, izgubljen, založen, ukraden ali prenesen novemu imetniku brez ustreznega sporočila pristojnemu organu ali brez obvestila prejemniku;

- (b) „visokoaktivni vir“, v nadaljnjem besedilu „vir“, pomeni zaprti vir, ki vsebuje radionuklid, katerega aktivnost je v času izdelave ali, če ta ni znan, v času, ko je prvič dan v promet, enaka ali večja od ustrezne ravni aktivnosti, določene v Prilogi I;
- (c) „dejavnost“ pomeni dejavnost v smislu Direktive 96/29/Euratom;
- (d) „dovoljenje“ pomeni dovoljenje, ki ga na zahtevo izdajo pristojni organi v obliki dokumenta, za izvajanje dejavnosti, ki vključuje vir;
- (e) „pristojni organ“ pomeni vsak organ, ki ga imenuje država članica za izvajanje nalog skladno s to direktivo;
- (f) „vir, ki se več ne uporablja“ pomeni vir, ki se ne uporablja več ali ne namerava uporabljati za dejavnosti, za katere je bilo izdano dovoljenje;
- (g) „imetnik“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki je po nacionalni zakonodaji odgovorna za vir, vključno s proizvajalci, dobavitelji in uporabniki virov, z izjemo „odobrenih objektov“;
- (h) „proizvajalec“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki izdeluje vir;
- (i) „odobreni objekt“ pomeni objekt, ki se nahaja na ozemlju države članice in za katero so pristojni organi te države skladno z nacionalno zakonodajo izdali dovoljenje za dolgoročno skladiščenje ali odlaganje virov, ali objekt, ki ima skladno z nacionalno zakonodajo ustrezno dovoljenje za začasno skladiščenje virov;
- (j) „izpostavljeni delavec“ pomeni izpostavljenega delavca v smislu Direktive 96/29/Euratom;
- (k) „zaprti vir“ pomeni zaprti vir v smislu Direktive 96/29/Euratom in po potrebi vključuje kapsule, v katerih je spravljen radioaktivni material, kot sestavni del vira;
- (l) „dobavitelj“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki dobavi vir ali ga da na voljo;
- (m) „prenos“ vira pomeni prenos vira od enega imetnika k drugemu;
- (n) „vsebnik vira“ pomeni ohišje zaprtega vira, ki ni sestavni del vira, ampak je namenjen za prevoz, ravnanje z njim itd.

Člen 3

Dovoljenje

1. Države članice od imetnika zahtevajo, da pridobi predhodno dovoljenje za vsako dejavnost, povezano z virom, vključno s prevzemom vira v posest.

2. Države članice zagotovijo, da se pred izdajo dovoljenja:

- (a) poskrbi za ustrežno ureditev varnega ravnanja z viri, ki vključuje tudi zahteve te direktive, tudi takrat, ko se ti ne uporabljajo več. Ta ureditev lahko predvidi prenos teh virov k dobaviteljem ali njihovo namestitve v odobreni objekt ali obveznost proizvajalca ali dobavitelja, da te vire sprejme;
- (b) s finančnim zavarovanjem ali na kateri koli drugi način, primeren za zadevni vir, ustrežno poskrbi za varno ravnanje z viri, ko se več ne uporabljajo, tudi v primeru, ko imetnik postane plačilno nesposoben ali preneha poslovati.

3. Države članice poskrbijo, da dovoljenje zajema:

- (a) odgovornosti;
- (b) minimalno usposobljenost uslužbencev, vključno z obveščanjem in usposabljanjem;
- (c) minimalne kriterije za karakterizacijo vira, vsebnika vira in dodatne opreme;
- (d) zahteve za postopke ob izrednem dogodku in komunikacijske povezave;
- (e) delovne postopke, ki se bodo izvajali;
- (f) vzdrževanje opreme, virov in vsebnikov;
- (g) ustrežno ravnanje z viri, ki se več ne uporabljajo, vključno z dogovori o prenosu virov, ki se ne uporabljajo več, dobavitelju, drugemu imetniku dovoljenja ali v odobreni objekt, kot je to ustrezno.

Člen 4

Prenosi

Države članice vzpostavijo sistem, ki jim omogoča ustrezno obveščenost o posameznih prenosih virov.

Člen 5

Evidence

1. Imetnik vodi evidenco vseh virov, za katere je odgovoren, njihovih lokacij in njihovega prenosa. V evidenci so zajeti podatki,

določeni v Prilogi II. Ti podatki so lahko navedeni na standardnem evidenčnem listu v skladu z odstavkom 5.

2. Imetnik zagotovi pristojnemu organu elektronsko ali pisno kopijo celotne evidence iz odstavka 1 ali njenega dela, kot je zahtevano v zadevni državi članici:

- brez nepotrebnega odlašanja, v času nastanka takšne evidence, kar naj se zgodi čimprej po pridobitvi vira,
- v časovnih presledkih, ki jih določijo države članice/pristojni organi, v največ 12 mesecih po pridobitvi,
- če so se razmere, prikazane na informativnem listu, spremenile,
- brez nepotrebnega odlašanja ob zaprtju evidence za določen vir, kadar imetnik tega vira ne poseduje več; v tem primeru se mora navesti ime imetnika ali odobrenega objekta, h kateremu oziroma v katerega je vir prenesen,
- brez nepotrebnega odlašanja ob zaprtju takšne evidence, kadar imetnik več ne poseduje nobenih virov, in
- kadar koli to zahteva pristojni organ.

Imetnikova evidenca mora biti pristojnemu organu na voljo za inšpekcijski pregled.

3. Pristojni organi vodijo evidenco imetnikov dovoljenj in virov, ki jih posedujejo. V teh evidencah je naveden prisotni radionuklid, aktivnost v času izdelave ali, če ta aktivnost ni znana, aktivnost v času, ko je prvič dan v promet, ali v času, ko je imetnik ta vir pridobil, ter tip vira.

4. Pristojni organi evidence posodablajo, pri čemer med drugimi dejavniki upoštevajo tudi prenose.

5. Komisija da na voljo standardni evidenčni list za evidence, določen v Prilogi II, v elektronski obliki.

6. Komisija lahko skladno s postopkom iz člena 17 posodobi zahtevane informacije, določene v Prilogi II, in standardni evidenčni list za evidence, določen v Prilogi II.

Člen 6

Zahteve za imetnike

Vsak imetnik virov:

- (a) zagotovi, da se redno izvajajo ustrezni preskusi, na primer testiranje puščanja, ki temeljijo na mednarodnih standardih, da se preveri in vzdržuje celovitost vsakega vira;

- (b) v določenih časovnih presledkih, ki jih lahko določijo države članice, redno preverja, ali je vsak vir in po potrebi oprema, ki vir vsebuje, še vedno prisoten na kraju uporabe ali skladiščenja in v na videz dobrem stanju;
- (c) zagotovi, da se za vsak fiksni in mobilni vir določijo ustrezni ukrepi, ki so dokumentirani, kot na primer pisni protokoli in postopki, katerih cilj je preprečiti nepooblaščen dostop do vira, izgubo ali krajo vira ali njegovo poškodbo v požaru;
- (d) nemudoma prijavi pristojnemu organu kakršno koli izgubo, tatvino ali nepooblaščen uporabo vira, poskrbi za preverjanje celovitosti vsakega vira po vsakem dogodku, vključno po požaru, ki bi lahko poškodoval vir, in po potrebi obvesti pristojni organ o dogodku in sprejetih ukrepih;
- (e) po koncu uporabe brez nepotrebnega odlašanja vrne vsak vir, ki se ne uporablja več, dobavitelju ali ga namesti v odobreni objekt ali ga prenese drugemu imetniku dovoljenja, razen če se s pristojnim organom ne dogovori drugače;
- (f) pred izvršitvijo prenosa zagotovi, da ima prejemnik ustrezno dovoljenje;
- (g) nemudoma prijavi pristojnemu organu vsak dogodek ali nesrečo, katere posledica je nenamerna izpostavljenost delavca ali posameznika iz prebivalstva.

Člen 7

Identificiranje in označevanje

1. Proizvajalec mora vir označiti, v primeru virov, uvoženih iz območja izven Skupnosti, pa mora dobavitelj zagotoviti, da je vsak vir označen z enkratno številko. Ta številka je vgravirana ali z žigom vtisnjena na vir, kjer je to izvedljivo.

Ta številka je vgravirana ali z žigom vtisnjena tudi na vsebnik vira. Če to ni izvedljivo ali pa pri vsebnikih za prevoz za večkratno uporabo, mora biti vsebnik vira opremljen vsaj s podatki o naravi vira.

Proizvajalec ali dobavitelj zagotovi, da je vsebnik vira ali, kjer je to izvedljivo, tudi vir označen in etiketiran z ustreznim znakom, ki ljudi opozarja na nevarnost sevanja.

Proizvajalec priskrbi fotografijo vsakega izdelanega tipa vira in značilnega vsebnika vira.

2. Imetnik poskrbi, da je vsak vir opremljen s pisnimi dokazili, ki kažejo, da je vir identificiran in označen skladno z odstavkom 1 in da oznake in etikete iz odstavka 1 ostanejo čitljive. Dokazila morajo vsebovati fotografije vira, vsebnika vira, transportne embalaže, naprave in opreme, kot je to primerno.

Člen 8

Usposabljanje in obveščanje

1. Pri ureditvi obveščanja in usposabljanja na področju zaščite pred sevanjem mora imetnik skladno s členom 22 Direktive 96/29/Euratom zagotoviti, da so v takšno usposabljanje zajete posebne zahteve za varno ravnanje z viri.

Pri obveščanju in usposabljanju so posebej poudarjene nujne varnostne zahteve, vključeni pa so tudi posebne informacije o možnih posledicah, če se izgubi ustrezen nadzor nad viri.

Obveščanje in usposabljanje se ponavljata v rednih časovnih presledkih in dokumentirata z namenom pravilnega pripravljanja ustreznih delavcev za takšne dogodke.

Ustrezno obveščanje in usposabljanje je namenjeno izpostavljenim delavcem.

2. Države članice se zavzemajo, da se zagotovi, da so vodstvo in delavci v objektih, kjer se zelo verjetno nahajajo ali obdelujejo viri neznanega izvora (npr. velika odlagališča odpadnih kovin in veliki obrati za predelavo odpadnih kovin), ter vodstvo in delavci v pomembnih tranzitnih vozliščih (npr. carinarnicah):

- (a) obveščeni o možnosti, da naletijo na vir;
- (b) opremljeni z nasveti in usposobljeni za vidno odkrivanje virov in njihovih vsebnikov;
- (c) obveščeni o osnovnih dejstvih o ionizirajočem sevanju in njegovih učinkih;
- (d) obveščeni in usposobljeni glede ukrepov, ki naj se sprejmejo na lokaciji v primeru odkritja ali domnevnega odkritja vira.

Člen 9

Viri neznanega izvora

1. Države članice zagotovijo, da so pristojni organi pripravljeni ali da so sprejeli posebne ukrepe, vključno z dodeljevanjem odgovornosti, za odkrivanje virov neznanega izvora in za ravnanje v primeru radioloških izrednih dogodkov zaradi virov neznanega izvora, ter da so pripravili ustrezne načrte in ukrepe.

2. Države članice zagotovijo, da je specializirano tehnično svetovanje in pomoč nemudoma na voljo osebam, ki navadno ne sodelujejo v dejavnostih, za katere veljajo zahteve varstva pred sevanjem, vendar pa domnevajo obstoj vira neznanega izvora. Glavni cilj svetovanja in pomoči je varstvo delavcev in posameznikov iz prebivalstva pred sevanjem ter varnost vira.

3. Države članice spodbujajo ustanovitev sistemov, katerih cilj je odkrivati vire neznanega izvora na krajih, kot so velika odlagališča odpadnih kovin in veliki obrati za predelavo odpadnih kovin, kjer lahko v splošnem naletimo na vire neznanega izvora, ali na pomembnih tranzitnih vozliščih, kakršne so carinarnice.

4. Države članice zagotovijo organizacijo ustreznih kampanj, da bi se odkrivalo vire neznanega izvora, ki so ostali od preteklih dejavnosti.

Kampanje lahko vključujejo finančno sodelovanje držav članic pri stroških odkrivanja, upravljanja in odlaganja teh virov, lahko pa vključujejo tudi pregled zgodovinskih arhivov organov oblasti, na primer carinskih organov, in imetnikov, kot so raziskovalni inštituti, inštituti za testiranje materialov ali bolnišnice.

Člen 10

Finančno zavarovanje za vire neznanega izvora

Države članice zagotovijo, da se na podlagi podrobnosti, ki jih določijo države članice, ustani sistem finančnega zavarovanja ali kak drugi enakovreden način za kritje intervencijskih stroškov, ki nastanejo zaradi najdbe virov neznanega izvora ali zaradi izvajanja zahtev iz člena 9.

Člen 11

Mednarodno sodelovanje in izmenjava informacij

Vsaka država članica nemudoma izmenja informacije in sodeluje z drugimi ustreznimi državami članicami ali tretjimi državami in ustreznimi mednarodnimi organizacijami v primeru izgube, odstranitve, kraje ali odkritja virov ter pri nadaljnjem spremljanju ali preiskavah, brez poseganja v ustrezne zahteve o zaupnosti in ustrezne nacionalne predpise.

Člen 12

Inšpekcijski pregledi

Države članice ustanovijo ali vzdržujejo sistem nadzora za izvrševanje določb, uvedenih skladno s to direktivo.

Člen 13

Pristojni organ

1. Države članice imenujejo pristojni organ za izvajanje nalog skladno s to direktivo.

2. Države članice posredujejo Komisiji ime in naslov pristojnega organa in vse potrebne informacije za hitro komuniciranje s takšnimi organi.

3. Kadar je v državah članicah več pristojnih organov, imenujejo točko za stike, ki deluje kot posrednik med ustreznimi organi v drugih državah članicah.

4. Države članice posredujejo Komisiji vse spremembe podatkov iz odstavkov 2 in 3.

5. Komisija posreduje podatke iz odstavkov 2, 3 in 4 vsem pristojnim organom v Skupnosti in jih redno objavlja v *Uradnem listu Evropske unije* v časovnih presledkih, ki niso daljši od dveh let.

Člen 14

Poročanje o izkušnjah

Do 31. decembra 2010 morajo države članice Komisiji poročati o izkušnjah, pridobljenih pri izvajanju te direktive, pri čemer je treba upoštevati tudi možne učinke člena 1(2).

Na tej podlagi Komisija odda poročilo Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru.

Člen 15

Sankcije

Države članice določijo sankcije zaradi kršitev nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive. Sankcije morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Člen 16

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za usklajitev s to direktivo, do 31. decembra 2005.

Države članice lahko predvidijo, da se za vire, ki so bili dani v promet pred datumom iz prvega pododstavka,:

- (a) členi od 3 do 6 ne uporabljajo do 31. decembra 2007;
- (b) člen 7 ne uporablja, razen pri naslednjih zahtevah, ki se začnejo uporabljati najpozneje do 31. decembra 2007:
 - imetnik mora zagotoviti, da vsak tak vir in njegov vsebnik spremljajo pisna dokazila za identifikacijo vira in njegove lastnosti, če je to izvedljivo,
 - imetnik mora zagotoviti, da sta vsak tak vir on njegov vsebnik označena z ustreznim znakom, ki ljudi opozarja na nevarnost sevanja, če je to izvedljivo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Države članice določijo način takega sklicevanja.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva, skupaj s tabelo, ki prikazuje skladnost med določbami te direktive in sprejetimi nacionalnimi predpisi.

Člen 17

Odbor

Komisiji pri izvajanju nalog iz člena 5(6) pomaga Svetovalni odbor, ki ga sestavljajo predstavniki držav članic, predseduje pa mu predstavnik Komisije.

Predstavnik Komisije predloži odboru osnutek predvidenih ukrepov. Odbor poda svoje mnenje o osnutku v roku, ki ga lahko predsednik določi glede na nujnost zadeve, če je potrebno, z glasovanjem.

Mnenje odbora se navede v zapisniku; poleg tega ima vsaka država članica pravico, da se njeno stališče navede v zapisniku.

Komisija, kolikor je le mogoče, upošteva mnenje odbora. Odbor obvesti o tem, v kolikšni meri je bilo njegovo mnenje upoštevano.

Člen 18

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 19

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 22. decembra 2003

Za Svet

Predsednik

A. MATTEOLI

PRILOGA I

Ravni aktivnosti

Pri radionuklidih, ki v spodnji tabeli niso navedeni, ampak se pojavijo v Prilogi I, tabela A Direktive 96/29/Euratom, je ustrezna raven aktivnosti ena stotina ustrezne vrednosti A1, podane v Predpisih za varen prevoz radioaktivnega materiala IAEA ⁽¹⁾.

Element (vrstno število)	Radionuklid	Raven aktivnosti (Bq)
Železo (26)	Fe-55	4×10^{11}
Kobalt (27)	Co-60	4×10^9
Selen (34)	Se-75	3×10^{10}
Kripton (36)	Kr-85	1×10^{11}
Stroncij (38)	Sr-90 ^(a)	3×10^9
Paladij (46)	Pd-103 ^(a)	4×10^{11}
Jod (53)	I-125	2×10^{11}
Cezij (55)	Cs-137 ^(a)	2×10^{10}
Prometij (61)	Pm-147	4×10^{11}
Gadolinij (64)	Gd-153	1×10^{11}
Tulij (69)	Tm-170	3×10^{10}
Iridij (77)	Ir-192	1×10^{10}
Talij (81)	Tl-204	1×10^{11}
Radij (88)	Ra-226 ^(b)	2×10^9
Plutonij (94)	Pu-238 ^(a)	1×10^{11}
Americij (95)	Am-241 ^(b)	1×10^{11}
Kalifornij (98)	Cf-252	5×10^8

^(a) Raven aktivnosti vključuje aktivnost nuklidov potomcev z razpolovnim časom manj kot 10 dni.

^(b) Vključuje nevtronske vire z berilijem.

⁽¹⁾ Št. TS-R-1 (ST-1, revidirano) – Mednarodna agencija za atomsko energijo, Dunaj 2000.

PRILOGA II
STANDARDNI EVIDENČNI LIST ZA VISOKOAKTIVNE ZAPRTE VIRE (VAZV) (izbirno v poševnem tisku)

1. Identifikacijska številka VAZV:	2. Označitev inmetnika dovoljenja Ime: Naslov: Država: Proizvajalec ☐ Dobavitelj ☐ Uporabnik ☐	3. Lokacija VAZV (pri uporabi ali skladiščenju) če ni enaka kot v rubriki 2. Ime: Naslov: Fiksna uporaba ☐ Skladiščenje (mobilno) ☐
4. Registracija Datum začetka registracije: Datum prenosa registracije v arhiv:	5. Dovoljenje Številka: Datum izdaje: Datum izteka veljavnosti:	6. Nadzor obratovanja VAZV Datum: Datum: Datum: Datum: Datum: Datum: Datum: Datum: Datum: Datum:
7. Značilnost VAZV Radionuklid: Aktivnost na dan izdelave ali prvega dajanja v promet: Datum izdelave: Proizvajalec/Dobavitelj: (1) Ime: Naslov: Država:	8. Sprejem VAZV Datum sprejema: Prejem od Ime: Naslov: Država: Proizvajalec ☐ Dobavitelj ☐ Drug uporabnik ☐	10. Dodatni podatki Izguba ☐ Datum izgube: Tavčina ☐ Datum tavnine: datum: Najden: kraj: Drugi podatki:
9. Prenos VAZV Datum prenosa Prenos k: Ime: Naslov: Država: Proizvajalec ☐ Dobavitelj ☐ Drug uporabnik ☐ Odobreni objekt		

(1) Kadar ima proizvajalec virov sedež izven Skupnosti, se lahko namesto njega navede ime in naslov uvoznika-dobavitelja.